

عنوان مقاله:

متداولترین نانوکاتالیستهای تجاری فرآیند هیدروکانورزن

محل انتشار:

اولین همایش ملی تکنیک های نوین در تجهیزات و مواد آزمایشگاهی صنعت نفت ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندها:

سیددانیال سیدعصایی - کارشناسی ارشد مهندسی فرآیند، اداره بهره برداری شرکت پالایش نفت اصفهان؛

لیلا وفاجو - دکترای مهندسی شیمی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، دانشکده فنی و مهندسی

فرهاد خراشه - دکترای مهندسی شیمی، عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف، دانشکده مهندسی شیمی و نفت

خلاصه مقاله:

یکی از روش‌های نوین ارتقاء نفت خام و برشهای سنگین نفتی، فرآیند هیدروکانورزن می‌باشد. در این فرآیند ذرات کاتالیست در ابعاد بسیار کوچک (نانومتری) (بصورت سوسپانسیونی به خوراک سنگین اضافه شده و در حضور هیدروژن منجر به شکست ترکیبات سنگین به فراوردهای سبکتر می‌شوند. حضور کاتالیست پخش شده در محدوده 055 تا 2555 ppm ، از تشکیل بیش از حد کک جلوگیری نموده و مقدار کک نسبتاً کم این فرآیند در اطراف ذرات کاتالیست تجمع و همراه محصولات خارج می‌شود. در این مقاله، برخی از متداولترین نانوکاتالیستهای تجاری فرآیند هیدروکانورزن معرفی می‌شوند. پیش ساز کاتالیستهای این فرآیند عموماً از نوع کاتالیستهای پخش شده در جای بدون نگهدارنده (فلزی) (آهن، مولیبدنیوم، نیکل و یا ترکیبی از چند نوع فلز در ابعاد نانو هستند که با تماس با خوراک در همان محل واکنش به کاتالیستهای فعلی تبدیل می‌شوند. به دلیل اینکه کاتالیست زئولیت تمایل زیادی به مسموم شدن در عملیات کراکینگ دارند در موارد کمی از این نوع کاتالیستها برای هیدروکانورزن نفت و باقیماندهای سنگین استفاده می‌شود. گرچه در سال‌های اخیر نوعی زئولیت ۷ بسیار پایدار YUS که پایداریش در برابر بخار و گرمایش یافته است، به کرات مورد استفاده قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

نانوکاتالیست، هیدروکانورزن، مولیبدنیوم، اکسی هیدروکسی سولفات فریک، هیدرید فریک 6 خطی، زئولیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/403985>